

श्रीसाईबाबांचे ज्वलंत चमत्कार-अनुभव

4/92

☆☆

—श्री. जी. के. म्हात्रे

एफ. आर. एच. एस. (लंडन)

कामगार नगर क्र. १, १२/१९, न्यु

प्रभादेवी रोड, मुंबई २५

● श्रीसाईबाबांच्या चमत्काराविषयी जो जो विचार करावा तो तो कोण जाणे मनुष्यस्मृतिला ही एक अतुलनीय श्रीसाई ईश्वरशक्ति कोठून कोठे होऊन जाते, परंतु ह्याचा शेवट असा कोणत्याही भक्त योग्याला अनुभवास आलेला नाही...!

आज दृष्टान्त, तर उद्या स्वप्नप्रेरणा, असे काहीना काही होऊन श्रीसाई आपल्या भक्ताला सुचक असे मार्गदर्शन करीत असतात.

पूर्वी आम्हाला श्रीसाई विषयी काहीच माहिती नव्हती. माझी पत्नी सौ. वासंती ही नेहमी आजारी असे. आजारपणात डोळ्यांतून तसेच तोंडामधून रक्त वहात असे. अर्थात डॉक्टरी उपचार देखील चालू होते.

आणि अचानकपणे तिला रात्री साईबाबांनी दर्शन दिले. आजारपणात ती संपूर्ण २१ दिवस दुधावरच होती. त्याच २१ दिवसात ती रात्री १२ पासून पहाटे ४ पर्यंत ध्यानमग्न असे, व एकंदरीत त्या चार तासात ती फक्त हिंदी भाषेतच बोलत असे.

तेव्हापासून आम्हाला श्रीसाईबाबांविषयी अधिक काही माहिती समजली. त्यावेळेपासून मी अजूनही श्रीसाईबाबांचे नामस्मरण, तसेच श्रीसाई सच्चरिताचा सप्ताह, रोजची पूजाअर्चा वगैरे करीत आहे. आणि पावलोपावली ह्याच साईभक्तीने आम्हाला योग्य वेळी मार्गदर्शन केलेले आहे.

ज्या आजारात अक्षरशः डॉक्टर अपयशी ठरले तेथे फक्त श्रीसाईची उदी प्रभावी ठरली. तेव्हापासून माझ्या पत्नीची स्थिती आरोग्य दृष्टीने व्यवस्थित असून अजूनही तिला श्रीसाई मार्गदर्शन करीत असतात.

पूर्वीपासून आमच्या घरात कोठेही कोणत्याही जड वस्तुखाली, टेबलावर पसरलेल्या मेणकापडाखाली, श्री साईच्या देव्हान्यातील पुतळ्यासमोर किंवा इतरत्र 'उदी

अक्षरे ' आगोंआप लिहिली जातात. त्यांची लांबी, रुंदी व उंची ठराविक मापाची असतात. ही अक्षरे फक्त हिंदी भाषेतच असतात.

प्रथमच लिहिली गेलेली ही ' उदी अक्षरे ' खालीलप्रमाणे—

और पैसा ये चिज कुछ नहीं
दुनिया में सूचा बात करना
गरीब को मदत करना
और कोई आदमी के साथ झगडा नहीं करना
श्रद्धा सबुरी धरना तो अल्ला तेरा भला करेगा

ह्या उदीअक्षरांचे वैशिष्ट्य असे की नेहमी सुरुवात ' और ' पासून आणि स्वल्प-विराम, पूर्णविराम, उद्गारचिन्ह, प्रश्नचिन्ह वगैरे असे काहीच शेवट नसते.

आमच्याकडे कोणीही नातेवाईक अथवा इतर साई भक्तगण येतात. त्यांच्या मनातील अपेक्षा-इच्छा असल्यास ते श्रीसाईजवळ ध्यानस्थ होऊन प्रार्थना करतात. त्यानंतर त्यांच्या इच्छे-अपेक्षेनुसार उदी अक्षरे लिहून त्या भक्तास योग्य खुलासा दर्शवितात.

आज मितीपर्यंत कोणत्याही आशयाची, इतर भक्तगणांना मार्गदर्शन देणारी तसेच आमचीही संकटसमयी भक्तलाज राखणारी उदीअक्षरे आमच्या घरात येत आहेत म्हणजे खरोखरीच श्रीसाईची ही अगाध लीलाच म्हणावी....?

श्रीबाबांची प्राप्ती, विचार करून पाहिले तर फारशी कठीण नाही. भक्ताने त्याचा ध्यास घेतला पाहिजे. त्यांच्या भेटीची जिवंत तळमळ अंतःकरणात उत्पन्न झाली पाहिजे.

आपले रक्षण करणारा, आपला त्राता एकमेव श्री साईच आहे. तो करील तसे होईल ही तुमची दृढ भावना झाली पाहिजे, म्हणजे तोच तुमची सर्व प्रकारे काळजी वहातो. मात्र तुम्ही त्याला आपले अंतःकरण अर्पण केले पाहिजे !

ह्यासाठीच श्री साईंनी आपल्या भक्तांना उद्देशून खालील उद्गार काढले आहेत—

I Look to you,
If you Look to me

श्रीसाईंची प्रेरणा व कृपाप्रसाद

५०/

—श्री. ग. रा. पालकर

२२३/२, दारुवाळा चाळ

वझार वॉर्ड, कुर्ला, मुं. ४०००७०

● तसा मी काही यशोदित कवि नव्हे. पण श्रीसाईबाबांच्या प्रेरणेने आता वरेच काही लिखाण करीत आहे. लेखनातील प्रगति व त्यानुसार ध्वनिमुद्रणाची मिळगारी संधी हा बाबांचाच कृपाप्रसाद आहे. ही माझी अंतरिक भावना. नेहमीच्या प्रार्थनेवरोवरच लिहिण्यापूर्वीही मी बाबांची मनोमन आळवणी करतो व लेखनास सहाय्य करावे अशी प्रार्थनाही करतो. मग लिखाण गद्यातील कथा प्रकार असो अथवा पद्यासारख्या लावणी, गजल, भक्तीपर रचना असो. लिखाणाचा अंतिम टप्पा पूर्ण झाला की पुन्हा मनोमन बाबांचे आभार मानून त्यांना वंदन करतो. माझ्या लिखाणाच्या अल्प काळातील यशाचे हे एक रहस्य आहे.

मला पुन्हा एकदा श्री साईबाबा कॅसेट ध्वनिमुद्रणाचा योग

‘श्री साईगीतांजली’ कॅसेट ध्वनिमुद्रणाच्या वेळेस सिने संगीत दिग्दर्शक नंदू प्यारे उपस्थित होते. सदर कॅसेटमधल्या सर्व रचना त्यांना अगदी मनापासून आवडल्या. त्याच वेळेस त्यांनी माझ्याकडून बाबांविषयीच्या १० रचनांची मागणी केली. थोडक्यात विषय समजावून सांगितला अन् त्यांनी स्वरबद्ध केलेल्या महंमद रफीच्या आवाजातील बाबांचे गाणे ऐकवले. (श्री. नंदू-प्यारे यांनी स्वरबद्ध केलेल्या ‘संभावना’ या चित्रपटातील गीत) तुम्ही मला लवकरात लवकर गाणी द्या. मी ती गाणी सिने कलाकारांच्या संचात गाऊन घेईन. असे सारखे म्हणायचे. मीही त्यांना प्रयत्न करतो असे सांगून दुसऱ्या दिवसापासून सतत एक आठवडाभर लिहिण्याचा प्रयत्न केला. पण मनासारखी एकही ओळ लिहिली जात नव्हती, आणि काहीतरी स्वरबद्धन द्यायला मन तयार नव्हते. कारण गाणार होते चित्रपट कलाकार. जमत नाही म्हणून मी तो प्रयत्न सोडून दिला. अन् दुसऱ्या होणाऱ्या ध्वनि मुद्रणाच्या गीतांकडे वळलो. काही दिवसानंतर ध्वनिमुद्रणाच्या वेळेस पुन्हा त्यांची स्टुडिओत भेट झाली. तेव्हा त्यांनी बाबांच्या गीतांविषयी विचारले.

‘अहो, प्रयत्न केला पण अजून काही जमलं नाही’ असं मी त्यांना प्रामाणिकपणे सांगितले. यानंतरही दोन तीन आठवडे गेले. पण एकही ओळ जुळून येईना.

बाबांची इच्छा नाही असं वाटलं, आणि विषय मनातून काढून टाकला. नंदू प्यारे यांचा गाणी झाली का ? म्हणून निरोप यायचा, मात्र पालुपद ठरलेलं 'अजून जमलं नाही.' या नंतर हा विषय तेही विसरले अन् मीही दुसऱ्या गीतांकडे लक्ष केन्द्रीत केले. एका गुरुवारी सकाळी बाबांच्या तसवीरीपुढे नमस्कार करताना अगदी सहजतेने बोल उमटले.

उठ-उठ साईनाथा सरली निद्रा वेळा
अधिर दर्शनासी झाला पहा भक्त मेळा ॥ धृ० ॥

आणि मला नंदू-प्यारे यांनी केलेल्या १० गीतांच्या मागणीचे तीव्रतेने स्मरण झालं. शब्द अखंडीत शेवट पर्यंत मीटर मध्ये जुळतच गेले.

वृक्षलता फुले उमळती
मधूर स्वरे पक्षी गाती
पूर्व दिशा क्षितिजावरती
सूर्य देव आला ॥ १ ॥

देवा स्नान संध्ये ठाई
वाट पाहे गोदा माई
पूरे निद्रा झाली साई
फार वेळ झाला ॥ २ ॥

व्हावीं साई कृपा दृष्टी
आले भक्त दर्शन भेटी
मंदिरात झाली दाटी
उठी बा दयाळा ॥ ३ ॥

बस्स ! बाबांची प्रेरणा म्हणून लिहायला बसलो. अगदी तीन दिवसात दहा गाणी नंदू-प्यारे यांच्या मना सारखी लिहून दिली.

ध्वनि मुद्रणाच्या वेळेस त्यांनी मला विचारले 'काय ? कशा वाटतात चाली ?' मी म्हटलं अगदी छान कंपोज केलत हो.

ते म्हणाले 'एका दिवसात बसवल्या या चाली. बाबांचीकृपा म्हणतात ती हीच.'

मीही त्यांना म्हटलं, 'बाबांच्या प्रेरणे मुळे तर हे घडलं.' त्यांची सेवा तर तो करवून घेत आहे. आपण काय एक निमित्त.'

श्रीसाईबाबांना भक्ताची काळजी असते

—श्री. लक्ष्मण बापूराव रापतवार
वॉटर वर्क्स, किल्ला, नांदेड

● मी दोन वर्षांपासून हृदयविकाराने आजारी होतो. एकदा प्रकृती तपासून घ्यावी म्हणून औरंगाबादेस आलो. तेथे डॉक्टरांनी सांगितले की हृदयविकाराची मुळीच शिकायत नाही. फक्त वीकनेस आहे. जास्त श्रम करू नये. पायऱ्या चढू नये वगैरे अटी सांगितल्या.

दर वर्षी मी शिर्डीस साईबाबांच्या समाधीचे दर्शन घेत असतो. परंतु आजारा-मुळे दोन वर्षांपासून त्यात खंड पडला. माझ्या जीवाची तळमळ पाहून साईबाबांस दया आली असावी, कारण माझ्या भावाने व पत्नीने मला शिर्डीस चलाच म्हणून आग्रह धरला. केव्हातरी एकदा मरावयाचे आहे मग का घाबरावे म्हणून मीही मनास पक्के केले व आम्ही तिघेजण शिर्डीस दर्शनाकरता निघालो.

माझ्या पत्नीस मोटार सहन होत नव्हती. तिला वांट्या होत होत्या तर माझ्या प्रकृतीच्या मानाने मोटारीचा प्रवास सोयीस्कर होता. माझी पत्नी माझ्याबरोबर निघाली तो साईबाबांचा चमत्कार असा झाला की पत्नीच्या वांट्याच काय साधी चक्करसुद्धा अथवा डोकेसुद्धा दुखले नाही. आम्ही दुपारच्या आरतीच्या वेळी पोहचलो. तडक सामान घेऊनच आम्ही मंदिरात गेलो. आरती संपली. तीर्थप्रसाद घेतला व मी आपल्याला आज मुक्काम करावयाचा म्हणून भावास एखादी खोली मिळत असल्यास चौकशी करून पाहण्यास सांगितले.

थोड्याच वेळात माझ्या भावाने रूमची चावीच बरोबर आणली. आम्हास जी खोली मिळाली होती ती तळमजल्यावर व अगदी गुरुपादुकांच्या समोर. साईबाबा स्वतः आपल्या भक्ताची किती काळजी वाहतात हे ह्यावरून सिद्ध होऊ शकेल.

मला डॉक्टराने पायऱ्या चढू नयेत म्हणून सांगितले होते ते बाबांस समजले असावे म्हणून त्यांनी माझी सोय तळमजल्यातच करून टाकली, व मला त्रास होवू नये म्हणून वाथरुमसुद्धा जोडलेले होते. शिवाय मी रूममध्ये बसल्या बसल्या चोवीस तास साईबाबांचे दर्शन करू शकत होतो. कारण गुरुपादुकेचेमंदीर माझ्या रूमच्या

अगदी समोर होते व बसल्या बसल्या समाधी मंदीराचा कळस व ध्वज माझ्या अगदी जवळ डोळ्यासमोरच दिसत होते. जर मी संबंध आयुष्यभर तेथे राहिलो असतो तरी आनंदी आनंदच झाला असता व कंटाळा आला नसता अशी ती रूम होती. समाधी मंदीरात चाललेला सर्व कार्यक्रम व आरत्या रूममध्ये बसून स्पष्ट ऐकू येत होत्या व तेथूनच मी साष्टांग नमस्कार घालीत होतो.

दुसऱ्या दिवशी सकाळी मी आजारी आहे किंवा नाही असे मला स्वतःलाच वाटू लागले. गरम पाण्याने स्नान करून काकड आरतीस हजर राहिलो. साईबाबांच्या समाधीच्या मंगल स्नानास भाग घेतला, तीर्थ प्राशन केले. नंतर आम्ही तिघानी मिळून अभिषेक केला. समाधीचे व साईबाबांचे जवळून दर्शन घडले. साईबाबांच्या चरणी मस्तक टेकले समाधीस साष्टांग दंडवत केले व अशा आनंदात माझे मनोदय पूर्ण झाले. दुपारची आरती आटोपली भोजन घेतले व पुनः पुनः समाधी मंदीरात द्वारका-माईत व चावडीत जाऊन वारंवार साईबाबांचे दर्शन घेतले. अब्दुल बाबा (ज्यांना मी हयातीत पाहिले होते) त्यांच्या समाधीचे दर्शन घेतले व एस. टी. ने सुखरूप औरंगाबादेस येऊन पोहचलो.

ह्या वेळी जेवढा आनंद माझ्या मनास झाला, तेवढा गेल्या पंचवीस वर्षांत कधीच झाला नव्हता. ही सर्व साईबाबांची कृपा नव्हे तर काय. साईबाबा दयाळू आहेत आपला आजारी भक्त दर्शनाकरता येत आहे म्हणूनच त्यांनी माझी सर्व व्यवस्था केली व मला कोणत्याच प्रकारचा त्रास होऊ दिला नाही. साईबाबा माझे कुळ दैवतच नव्हेत, तर माझे माय बाप आहेत. ते आपल्या लेकराची जीवापेक्षाही जास्त काळजी वाहतात.

श्री. रामचंद्र बाळकृष्ण खोत, सेवानिवृत्त पर्यवेक्षक यांचे दुःखद निधन

श्री साईबाबा संस्थानचे एक ज्येष्ठ व प्रामाणिक सेवक श्री. रामचंद्र बाळकृष्ण खोत यांचे दि. १८।१।८२ रोजी औरंगाबाद येथे मेडिकल कॉलेज हॉस्पिटल मध्ये दुःखद निधन झाले.

श्री. रा. बा. खोत यांचा जन्म दि. २८।१।१९१० रोजी अकोले तालुक्यातील कळस या गावी झाला. प्रथम त्यांनी महसूल विभागात तलाठी म्हणून सेवेस प्रारंभ केला. त्यांची सदर नोकरी अहमदनगर जिल्ह्यात खुद्द शिरडी या गावीही काही वर्षे झाली. त्यानंतर ते त्यांच्यातील हुशारी, प्रामाणिकपणा व कष्टाळूपणा यामुळे सर्कल ऑफीसर या पदापर्यंत गेले. सरकारी नोकरीत उत्कृष्टपणे काम केल्याबद्दल त्यांना केद्र सरकारकडून प्रशस्तीपत्र व मेडल मिळाले होते. सर्कल ऑफीसर या पदावर काम करीत असतानाच श्री साईबाबांची सेवा करता यावी म्हणून निवृत्ती पूर्वीच त्यांनी सरकारी सेवा सोडून संस्थानमध्ये नोकरी स्वीकारली. त्यांना लवकरच वरिष्ठ लिपीक-पर्यवेक्षक या पदावर नेमून त्यांचेकडे आस्थापना, संस्थानची जमीन, इमारती, कोर्ट कचेऱ्यातील कामे सोपविण्यात आली होती व ती कामे त्यांनी अत्यंत जबाबदारीने पार पाडली. याशिवाय संस्थानकरिता जमिनी संपादन करणे, संस्थानचे हितसंबंधास बाध येऊ न देणे, संस्थानची मालमत्ता रक्षण करणे याकडे त्यांनी सदैव लक्ष ठेवून प्रयत्न केले. निःस्वार्थीपणा हा त्यांचा विशेष गुण होता. ते संस्थानचा माहितीकोषच होते.

त्यांच्या मागे पत्नी, ३ विवाहीत मुली, २ विवाहीत मुले नातवंडे व असंख्य मित्र असा परिवार आहे. त्यांच्या दुःखात आम्ही सहभागी आहोत.

त्यांच्या आत्म्यास श्री साईबाबा शांति व सद्गती देवोत.

श्रीमती जिजाबाई पुंजा कळसे, भोजनगृह सेविका यांचे दुःखद निधन

श्री साईबाबा संस्थानचे भोजनगृहात सन १९७३ पासून काम करीत असलेल्या श्रीमती जिजाबाई पुंजा कळसे यांचे अवघ्या २८ व्या वर्षी दिनांक १८।१।८२ रोजी श्री साईनाथ रुग्णालयात अल्पशा आजारानंतर दुःखद निधन झाले.

त्यांचा स्वभाव अत्यंत प्रामाणिक, कष्टाळू व मनमिळावू होता. त्यांच्या अकस्मात निधनाने सर्व संस्थान सेवकात हळहळ व्यक्त करण्यात आली.

श्री साईबाबा त्यांच्या आत्म्यास शांति व सद्गती देवोत.

× × ×

श्री. हरीदासबाबा कुलकर्णी यांचे दुःखद निधन

संस्थानचे जुने माजी सेवेकरी श्री. हरीदासबाबा कुलकर्णी यांचे शिरडी येथे दि. १७।१।८२ रोजी सायंकाळी वृद्धापकाळाने दुःखद निधन झाले. त्यांनी बरेच वर्षे श्री साईबाबांची भक्ती केली.

श्री साईबाबा त्यांच्या आत्म्यास शांति व सद्गती देवोत.

× × ×

लक्ष्मण साळवा आरणे यांचे दुःखद निधन

श्री साईबाबा संस्थानचे आरोग्य विभागातील एक तरुण सेवक श्री. लक्ष्मण साळवा आरणे यांचे अल्पशा आजाराने अवघ्या २५ व्या वर्षी दि. २१।७।१९८२ रोजी दुःखद निधन झाले. त्यांचा स्वभाव अत्यंत मनमिळावू, कष्टाळू व प्रामाणिक होता. त्यांच्या आकस्मिक निधनाने सर्वांना हळहळ वाटली. त्यांच्या मागे पत्नी, २ मुली असा परिवार आहे.

श्री साईबाबा त्यांच्या आत्म्यास शांति व सद्गति देवोत.

शिरडी-वृत्त माहे ऑगस्ट १९८२

५०८

या महिन्यात श्रावण आल्यामुळे श्रींच्या दर्शनासाठी भाविक साईभक्तांची गर्दी बरीच होती. सत्यनारायण पूजाही बऱ्याच झाल्या. काही कलाकारांनी श्रींच्या पुढे हजेरी दिली ती खालीलप्रमाणे-

कीर्तन-१) ह. म. प. वासुदेवशास्त्री धर्माधिकारी, अकोला जि. नगर.

प्रवचन१) ह. म. प. देशमुखबुवा, शिर्डी.

२) ह. म. प. शादीलाल शर्मा, जयपूर.

३) ह. म. प. अनंत गजानन दातार, अंबरनाथ.

४) ह. म. प. लक्ष्मण महाराज वाघचौरे, शिर्डी.

५) श्री. भानुदास वामन गावडे, मुंबई.

भजन, गायन, वादन वगैरे-१) श्री. साईदास बाबा, साईनिलीयम, बैतूल.
२) श्री. परशुराम तायवाडे, पार्ला. ३) अण्णासाहेब यादवराव घोटकर, भीवधानोरा.
४) श्री दत्त प्रासादिक भजनी मंडळ, पाढनोली. ५) सौ. शशीबाला जोशी, ठाणे.
६) श्री साईनाथ भजनी मंडळ, ग्वाल्हेर. ७) सौ. मेघना शिरीष शेटे, पुणे.
८) श्री. आप्पासाहेब कागे, भोपाळ. ९) शिर्डी साई करचला मीशन, विजय-वाडा. १०) जयविजय ऑर्केस्ट्रा, मुंबई. श्री विजय ल. धोपावकर. ११) श्री. विजय विनायक आठवले. १२) सौ. वैशाली विजय आठवले. १३) श्री. शिरीष कीर्तने. १४) श्री. अनिलचंद वडांगळे १५) श्री. सतीश चंदनशिव १६) श्री. राजू गोडांबे १७) श्री. राजू कुलकर्णी १८) श्री. शिरीष हळदणकर १९) श्री. पांचाळ २०) श्री. निवृत्ती पगारे २१) श्री. सुरेन्द्र कुमार नजमुद्दीन शेख २२) श्री. सतीश चव्हाण २३) श्री. सुधीर चव्हाण २४) कु. अरुणा २५) श्री. नरेन्द्र घोळप २६) 'छत्रीदार नार गुलजार'चे सर्व कलाकार, पुणे.

हवापाणी-शिरडी येथील हवापाणी उत्तम असून रोगराई काही नाही.

स्वराज्य प्राप्तीदिन-१५ ऑगस्ट रोजी श्री साईबाबा संस्थान शिर्डीतर्फे रिसीव्हर मा. श्री. क. हि. काकरेसाहेब यांचे शुभ हस्ते ध्वजवंदन कार्यक्रम झाला. संस्थान कर्मचारी, पोलीस, होमगार्ड पथक, सन्माननीय पाहुणे, प्रतिष्ठीत ग्रामस्थ, शिक्षक वर्ग, विद्यार्थी, विद्यार्थिनी, साईनाथ हायस्कूल बॅण्डपथक उपस्थित होते. सर्वांना चहापान देण्यात आले व मुलांना खाऊ वाटण्यात आला.

गोकुळ अष्टमी कार्यक्रम -सालावादप्रमाणे गुरुवार दि. १२-८-८२ गोकुळ अष्टमी कार्यक्रम झाला. रात्री गुरुवारची पालखी झाल्यानंतर रात्री १० ते

१२ कृष्णजन्म कीर्तन झाले व नंतर शेजारती झाली. दुसरे दिवशी सकाळी गोपाळकाला कीर्तन व रात्री रथाची मिरवणूक झाली.

शिरडी वृत्त माहे जून १९८२

पुरवणी

“ श्री साईनाम सप्ताह ”

श्री साई प्रचार केन्द्र, चंदीगड यांनी गुरुवार दि. १०।६।८२ ते गुरुवार दि. १७।६।८२ पर्यंत ७ दिवस श्री क्षेत्र शिर्डी येथे लॅंडीवागेत साईनाम सप्ताह साजरा केला. या सात दिवसात त्यांनी ‘ ॐ साई श्री साई जय जय साई ’ या नाम मंत्राचा अखंड जप अहोरात्र चालू होता. सप्ताहात अनेक लोकांनी भाग घेतला. तसेच कल्लूर (आंध्र प्रदेश) येथून १०० पेक्षा जास्त लोक श्री साईबाबांचे पालखीसह पदयात्रा करीत शिर्डी येथे आले. त्यांनी साईनाम सप्ताहात भाग घेतला. नंतर दि. १७।६।८२ रोजी ते पायी परतले. सदर सप्ताह कार्यक्रमाचे संयोजन साईभक्त श्री. जे. पी. खन्ना चंदीगड यांनी केले होते.

शिरडी वृत्त माहे सप्टेंबर १९८२

या महिन्यात श्रींच्या दर्शनासाठी भक्तांची गर्दी नेहमीप्रमाणे होती. रविवार, गुरुवार व सुटीचे दिवशी बरीच गर्दी होती. काही कलाकारांनी श्रींच्या पुढे हजेरी दिली, ती खालीलप्रमाणे-

कीर्तन-१) ह. भ. प. लक्ष्मण आनंदा मिरजकर, इस्लामपूर.

२) ह. भ. प. डुकरे, पेठ.

प्रवचन-१) ह. भ. प. श्री. नैतिकानंद, उक्कलगांव, श्रीरामपूर.

२) ह. भ. प. लक्ष्मण महाराज वाक्चौरे, शिर्डी.

भजन, गायन, वादन वगैरे-१) श्रीमती नलिनी सदानंद कामत, ठाणे. २) श्री. विठ्ठल विष्णू मांजरेकर, शिर्डी. ३) श्री. नंदकिशोर जी. पुरोहित, मुंबई. ४) स्वामी संजयानंद, ब्रह्मीनाथ. ५) सौ. मीरा संजयानंद ६) श्री सत्यसाईबाबा समिती, उल्हासनगर. ७) तरुण भजनी मंडळी, दसने, पुणे. ८) श्री. रतनलाल शर्मा, नागपूर ९) श्री. श्यामसुंदर भेडा, संगमनेर. १०) श्री. शिवराम बिडवे, ११) मीरा चटरजी, पाटणा. १२) श्री. सुनील माधवराव जोशी, सांगली. १३) श्री अरुण तुकाराम दयाळ, सातारा. १४) संगीतरत्न नन्हेबाबू कुंवर, त्रिदर. १५) श्री. सत्यनारायण जाधव, हैद्राबाद. १६) श्री साईनाथ भजनी मंडळ, विलेपारले.

हवापाणी-शिरडी येथील हवापाणी उत्तम असून रोगराई काही नाही. पाऊस चांगला पडला. साधारणतः मधून मधून एक आठवडा पाऊस पडल्यामुळे पाणीपुरवठा. बाबत काळजी काही प्रमाणात दूर झाली.

पुरुष नसबंदी शिबीर

श्रीसाईबाबा संस्थान शिरडी व पंचायत समिती कोपरगाव प्राथमिक आरोग्य केंद्र राहाता याचे संयुक्त सहकार्याने दि. २९-९-८२ रोजी श्रीसाईनाथ रुग्णालयात नसबंदी शिबीर घेण्यात आले.

शिबीरामध्ये एकूण ११० नसबंदी शस्त्रक्रीया करण्यात आल्या. रुग्णांची व त्यांचे सोबत असलेल्या नातेवाईकांची जेवणाची व चहाची व्यवस्था श्रीसाईबाबा संस्थानतर्फे मोफत करण्यात आली होती.

शस्त्रक्रीया करून घेणाऱ्या प्रत्येक व्यक्तिस,

संस्थान तर्फे अनुदान	रु. १००-००
सरकारी अनुदान	रु. १५५-००
पंचायत समिती कोपरगाव तर्फे अनुदान	रु. २५-००

असे एकूण रु. २८०-०० अनुदान व प्रमोटरला प्रत्येक केस मागे रु. २७-०० रोज अनुदान देण्यात आले.

या शिबीरात संस्थान रुग्णालयाचे निवासी वैद्यकीय अधिकारी डॉ. जोशी, वैद्यकीय अधिकारी डॉ. देशपांडे तसेच राहाता प्राथमिक आरोग्य केंद्राचे डॉ. गुंजाळ, डॉ. क्षीरसागर, डॉ. स्वामी, डॉ. पाटील व डॉ. दोडीवाला यांनी शस्त्रक्रिया केल्या; व शिबीर यशस्वीरित्या पार पाडण्यास बहुमोल मदत केली.

शिबीराचा अनुदान व सत्कार समारंभ संस्थानचे शासकीय अधिक्षक श्री. द. चिं. पाठक यांचे हस्ते, मा. सभापती श्री. काळवाणे, बी. डी. ओ. श्री. शिंदे, शिक्षण विस्तार अधिकारी वगैरे मान्यवर व्यक्तींच्या उपस्थितीत करण्यात आला.

शिबीराचे यशस्वी आयोजन व शिबीरास बहुमोठ मार्गदर्शन संस्थानचे रिस. हर मा. क. हि. काकरेसाहेब यांनी केले.

साईभक्त संत श्री बशीरबाबा

● जागतिक साई प्रचार सभेचे संत श्री बशीरबाबा मु. पो. कडप्पा (हैद्राबाद) व आपले ६०० ते ७०० स्त्री-पुरुष शिष्यगणांसह श्री साईबाबांचे दर्शनासाठी आले होते. त्यांचा मुक्काम दि. २५-८-८२ ते ४-९-८२ पर्यंत होता. या काळात त्यांनी शिडी येथे यज्ञ, प्रवचन, आरती वगैरे धार्मिक कार्यक्रम केले.

भारतातील श्रीसाईबाबांची मंदिरे

(मागील अंकावरून क्रमशः)

९३) श्रीसाई मंदिर	- वॉटरवर्कस जवळ, मु. पो. राजमहेंद्री,
(पूर्व गोदावरी जिल्हा) आंध्रप्रदेश
९४) श्री साईबाबा मंदिर	- रंगावरम, मु. पो. विजयवाडा, आं. प्र.
९५) श्रीसाई मंदिर	- सेक्टर नं. १२ भिलाई (मध्यप्रदेश)
९६) श्रीसाई वैभव कार्यालय	- विठ्ठल मंदिर रोड, वार्ड नं. ९
मु. पो. वर्धा
९७) श्री द्वारकामाई	- अरुंडेल पेट, मु. पो. गुंतूर (आं. प्र.
९८) श्रीसाईनाथ मंदिर	- गेन्नावरम, तालुका कनिगिरी
जि. प्रकाशम
९९) श्री साईबाबा मंदिर व मिशन	- साईनगर, लालागुड्डा,
मु. पो. सिकंदराबाद
१००) श्रीदत्त साई मंदिर	- नागाश्रम, मंदिर तलाव, मु. पो. खरगपूर
१०१) श्रीसाई मंदिर	- नारायण घाट, वाराणसी
१०२) श्रीसच्चिदानंद साईनाथ
महाराज मंदिर	- ४-७-३२९ ईसामिया बाजार,
मु. पो. हैदराबाद २७ आंध्रप्रदेश
१०३) श्रीसाईबाबा मंदिर	- मु. पो. गरखल, हिमाचल प्रदेश।
१०४) श्रीसाईबाबा सेवासमिती	- नलिनी भवन, रायसिंहची बाग, कॅम्प,
मु. पो. ग्वाल्हेर
१०५) श्रीसाई मंदिर	- श्रीसाई सदन, गांधीनगर,
मु. पो. आबूरोड, राजस्थान